

Full diocesà

26 de març del 2023

p5 — Implantació del Projecte Raquel al bisbat

p7 — Escalada de tensió entre la dictadura de Nicaragua i l'Església

Ritu d'elecció dels catecúmens a la catedral

El diumenge 26 de febrer, a la catedral de Vic, se celebrà el ritu d'elecció de sis catecúmens que rebran els sacraments de la iniciació cristiana en la pròxima Pasqua.

Trobada a la tarda, al palau episcopal, el bisbe Romà rep cordialment els catecúmens amb padrins i acompanyants, ens parla del gran tresor de formar part d'una església vigatana fornida de persones que han estimat l'Església de Jesucrist i que tots en formem part. Ens parla també de la joia de descobrir Déu a cor obert i l'alegria que senten els qui reben aquest do.

Els catecúmens aollits aquest any són d'Igualada, el Figueró, Vic i Sant Hipòlit de Voltregà. Els mateixos catecúmens, padrins i rectors han manifestat el compromís de testimoniar al nostre món el desig de formar part d'aquesta Església viva on es troba la font de l'esperança i de la pau, valorant l'atenció amb què els catecúmens han seguit un llarg procés de formació per a rebre els sacraments de la iniciació cristiana.

Després d'un refrigeri ens dirigim a la cripta de la catedral per a la celebració dels ritus. La cripta és un lloc emblemàtic, recordant que fa més de mil anys ja s'hi celebrava la fe i que

ara els catecúmens hi expressen la seva voluntat de seguir el camí de vida cristiana.

En aquesta celebració es llegeixen les lectures de la missa del dia, am homilia per part del bisbe. El ritu propi és una consulta als padrins o acompanyants, la inscripció dels noms dels bajedands i la pregària dels fidels. Venen després el ritu penitencial, l'exorcisme i la unció dels catecúmens: «Que t'enrobusteixi la força del Crist Senyor, significada amb aquest oli amb què t'ungim, en el mateix Crist Senyor nostre, ell que viu i regna pels segles dels segles.»

Ara ja són elegits per a rebre, en la Vetlla Pasqual, els sacraments del baptisme, confirmació i eucaristia. Aquesta trobada eclesial de tots els catecúmens és viscuda amb emoció, agraïment i simplicitat. Els catecúmens i la celebració d'aquest ritu donen un to ben fresc a la nostra Església, on l'Esperit del Senyor actua de forma redemptora i eficaç. Donem-ne gràcies a Déu.

(Nota: la crònica és signada per Mn. Joan Sanglas, que també apareix a la foto. Morí el dia 12 de març; la setmana entrant en publicarem la necrològica. Al cel sia).

«Quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor»

Diumenge V de Quaresma / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

(37,12-14)

Salm responsorial

Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

[129]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

(8,8-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, [caigué malalt un home que es deia Llätzer. Era de Bet-Hània, el poble de Maria i de la seva germana Marta. Maria era la qui, més endavant, ungí el Senyor amb perfum i li eixugà els peus amb els cabells. Llätzer, el malalt, era el seu germà.]

Les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.»

[Ells li digueren: «Rabí, fa poc que els jueus us volien apedregar, i ara hi torneu?»] Jesús contestà: «La claror del dia dura dotze hores. Els qui caminen de dia no ensopeguen, perquè veuen la claror d'aquest món, però els qui caminen de nit sí que ensopeguen, perquè els manca la claror.» Després afegí: «Llätzer, el nostre amic, s'ha adormit; vaig a despertar-lo.» Els deixebles li digueren: «Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo.» Jesús es referia a la seva mort, però els deixebles es pensaven que parlava del son ordinari. Llavors Jesús els digué clarament: «Llätzer és mort. M'alegro de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara anem-hi.» Tomàs, el Bessó, digué als seus companys: «Anem-hi també nosaltres, morirem amb ell.»] Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. [...]

(11,1-45)

«Havent dit això
cridà fort: “Llätzer,
vine a fora”. I el mort
sortí. Tenia els peus
i les mans lligats
amb les benes
d'amortallar i la
cara lligada amb un
mocador»

En diàleg amb Jesús

Carles Riera i Fonts, pvrre.

Com a Getsemaní, igualment a Betània —amb Marta i Maria—, Jesús confronta les seves pròpies forces a la vocació a la qual ha estat cridat. El text diu que, davant la mort de Llätzer, es commogué profundament i es contorbà.

Al llarg de la narració trobem ja alguna pista que apunta a la passió de Jesús; per exemple: la pregunta «On l'heu posat?» té un paral·lel en la petició de Maria a l'hortolà en la tomba de Jesús.

Ara bé, la lliçó principal és el diàleg del Mestre amb Maria, la germana de Llätzer que surt sol·lícita a rebre Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort.» I Jesús, que porta vida als morts, li fa: «Jo soc la resurrecció i la vida.»

La silenciosa mort dels nostres éssers estimats ens duu a interrogar-nos pel sentit de la vida. «¿Ho creus, això?», li demana Jesús. És la gran pregunta pel tot. La mort entesa com un dels grans moments de la vida. I la resurrecció de Crist com el sòl veritable on arrela la nostra fe.

Lliures i conscients, o sigui responsables i esperançats, cerquem de trobar resposta al perquè de la mort. Per què la mort prematura de Llätzer o la de tants amics, joves, que ens han deixat?

Quan els nostres precis sembla que no han estat escoltats, quan Déu és Silenci, quan l'ajut no ha vingut a l'hora desitjada —«si haguéssiu estat aquí...»—, llavors hem de creure que, tal volta, l'Hora Veritable encara no és arribada. Tenir fe en el més-enllà t'ajuda a viure el més-ençà.

El relat del «retorn a la vida» de Llätzer ens mou a confiar plenament en aquest missatge de Jesús: «tot aquell qui creu en mi no morirà mai més».

La imatge

A un costat, l'amic Llätzer, que havia mort. Despertat suara del sepulcre, encara va faixat amb la mortalla; els fossers aparten la llosa. Retroba les germanes, Marta i Maria, que havien demanat la vida per a ell.

A l'altre costat, Jesús, que, després de pregar el Pare, és qui l'ha tornar a la vida. Aquesta és la seva missió: donar vida. A la creu donarà la seva vida per a tots.

La resurrecció de Llätzer (980-993).
Codex Egberti

Agenda

Lit. hores: Setmana I

27 dilluns

—Sant Alexandre, soldat
Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62/Salm 22/Jo 8,1-11

28 dimarts

—Sant Doroteu, mr.
Nm 21,4-9/Salm 101/8,21-30

29 dimecres

—Sant Eustaci, abat
Dn 3,14-20.91-92.95/Dn 3/Jo 8,31-42

30 dijous

Nostra Senyora de l'Estrella
—Santa Glàdis, reina
—Sant Joan Clímac, abat
Gn 17,3-97/Salm 104/Jo 8,51-59

31 divendres

Mare de Déu de la Pietat (Igualada)
Mare de Déu dels Dolors (Bellpuig)
—Santa Balbina, verge
Dia d'abstinència
Jr 20,10-13/Salm 17/Jo 10,31-42

1 dissabte

—Sant Hug de Grenoble, bisbe
Abril, consagrat als Dolors i la Soledat de Maria
Ez 37,21-28/Jr 31/Jo 11,45-56

2 diumenge de Rams o de la Passió del Senyor / Cicle A

Onom. Palmira
—Sant Francesc de Paula, fund.
—Santa Maria Egipcíaca, penitent
Mt 21,1-11/Is 50,4-7/Salm 21/FI 2,6-11/Mt 26,14-27,66

Viacrucis jove per Setmana Santa

Dilluns 3 d'abril a Montserrat

S'acosta la Setmana Santa i torna el Viacrucis Jove a Montserrat. Des de la Delegació de Joves us convidem a participar-hi. Us hi esperem!

Destinatari: adolescents, joves, nois i noies de la catequesi de confirmació.

Horari de la jornada:

10:15. Arribada a Montserrat. Acolliment i presentació dels grups i de l'activitat a la plaça dels Apòstols (al costat del Restaurant Montserrat). 11:00. Viacrucis jove per la ruta de la muntanya. 13:30. Dinar. 14:30. Gresca jove. 16:00. Celebració penitencial al santuari i pregària a la Mare de Déu. 17:45. Tornada.

Horari del transport: (en cas de convenir alguna altra parada, cal fer-ho saber).

Autocar Ripoll – Vic – Manresa – Montserrat:

8:00 Ripoll (davant el monestir); 8:45 Vic (estació d'autobusos); 9:30 Manresa (estació d'autobusos), i 10:15 Montserrat (plaça dels Apòstols, vora restaurant Montserrat).

Autocar Igualada - Montserrat:

9:30 Igualada (davant l'hotel Amèrica).

Preu: És necessari inscriure-s'hi. L'import d'inscripció i transport és de 5 euros. Cal portar-se el dinar.

Més informació:

joves@bisbatvic.org, tel. 621 140 086.

Inscripcions al QR següent:

El MEV explica per què hi ha tantes bèsties en l'art medieval

En l'art medieval els animals són omnipresents. Amb aspecte naturalista o com a monstres deformats, amb afany didàctic o amb significats simbòlics... La nova exposició temporal «Bèsties. Els animals en l'art medieval del MEV» mostra els animals que es poden veure en l'excepcional col·lecció del museu, cosa més important, en desxifra el significat. L'exposició aplega 75 obres que posen de manifest la importància que tenien els animals i el simbolisme que desprenien en el context social i religiós de fa mil anys. L'art de l'edat mitjana utilitzava els animals per a expressar visions del món i de l'existència humana fortament marcades pel cristianisme, però alhora arrelades en tradicions anteriors i exteriors a la cristiandat. L'excepcionalitat de les obres del MEV permet articular diferents relats sobre l'art i el context històric d'ara fa mil anys i la gran presència d'animals en la producció artística medieval és un d'aquests relats. L'exposició es podrà veure del 29 de març al 17 de desembre.

Projecte Raquel, guarició després d'un avortament

Entrevistem l'equip de Projecte Raquel del bisbat de Vic

El dia 25 de març, jornada per la vida, s'inicia el Projecte Raquel al bisbat de Vic en el marc de la jornada per la vida. Aquesta iniciativa és present arreu d'Espanya i en molts llocs del món. Ara arriba al nostre bisbat, vinculada a la Delegació de Família i Vida.

Per què heu iniciat Projecte Raquel?

Ens preocupa el dolor de les dones que han avortat i lluitem perquè puguin reconciliar-se amb elles mateixes i amb els seus fills, alliberar-se d'aquest patiment i continuar

la seva vida. Per això un equip de persones ens hem format especialment per a ajudar-les. A més de dones, acollim homes o personal sanitari que hagi tingut relació amb un avortament.

De quina manera els ajudeu?

El mètode de projecte Raquel consisteix en un itinerari que dura deu setmanes. A través de trobades individuals acompanyem la persona per entendre què ha viscut, perdonar i rebre el perdó. Es pot fer encara que faci molt temps de l'avortament. Es tracta d'un procés molt ben estudiat i meditat que integra la part emocional i la part espiritual de la persona. Per això comptem amb el suport de sacerdots, psicòlegs i psiquiatres.

Quines són les conseqüències negatives d'un avortament?

En la majoria de casos ens trobem que més tard o més d'hora les dones pateixen símptomes com: baixa autoestima, culpa, angoixa, tristesa, aïllament social, rebuig de la figura masculina, insomni i malsons. Sovint conviuen amb una obsessió per les embarassades o els nadons, o tenen molt present la data de l'avortament. La por o la vergonya fa que moltes persones ho guardin en el silenci més absolut. Ningú no hauria de viure amb aquest pes dins el seu cor; la misericòrdia de Déu ens allibera i vol sempre la nostra guarició.

Què li diríeu, a algú que se senti interpel·lat?

Li diríem que venci la por i es posi en contacte amb nosaltres per conèixer el projecte. Tot és totalment confidencial, gratuït i sense compromís: no demanem cap dada, excepte un nom i un telèfon. Acollim sense judicis ni pressió, independentment de les creences de la persona.

Projecte Raquel

Per més informació:

T 603 02 47 43

projecteraquelvic@gmail.com

El papa Francesc celebra deu anys de pontificat

Redacció

«Pels meus deu anys de Papa, regaleu-me la pau»; aquesta va ser la petició del Sant Pare amb motiu del desè aniversari del seu pontificat.

Francesc va explicar que «sembla que va ser ahir» quan va ser escollit Pontífex. També va recordar el moment «més bell viscut» fins al moment, i assegurà que fou la trobada que mantingué el 28 de setembre del 2014 a la Plaça de Sant Pere del Vaticà amb els ancians de tot el món.

«Els ancians són saviesa i m'ajuden molt. Jo també sóc vell, no?», va assenyalar.

Així mateix, va contar que aquests últims anys li han suposat «viure en tensió» i precisà que també hi ha hagut alguns moments dolents, relacionats sobretot amb la guerra.

En aquest sentit, va recordar la seva visita als cementiris militars de Redipuglia i Anzio (Itàlia), així com la vigília per a evitar la guerra a Síria i ara, a més, a Ucraïna.

Va assegurar, a més, que «no esperava ser el Papa en el temps de la Tercera Guerra Mundial».

L'Escolania de Montserrat crearà un cor mixt

L'Escolania de Montserrat crearà un nou cor, format per nois i noies de 17 a 24 anys, que s'anomenarà Cor de Cambra de l'Escolania de Montserrat. Els seus integrants estaran en etapa de formació —serà un cor no professional— i, per aquest fet, si bé seran més grans que els actuals, podran ser considerats igualment «escolans» i «escolanes», aniran vestits amb saia i roquet, i quedaran inscrits en el llibre oficial de vesticions. El seu director serà Pau Jorquera, actual sotsdirector musical de l'Escolania.

El nou Cor de Cambra cantarà un cap de setmana al mes i ho farà en paral·lel a l'actual Escolania: sempre que aquest nou cor canti a Montserrat, els escolans actuals descansaran i podran passar més temps amb les seves famílies.

La voluntat del monestir és que aquest nou cor de cambra comenci a cantar a partir del curs vinent (2023-2024). Per a formar-ne part, anualment es farà una selecció de cantaires mitjançant unes proves. Les primeres seran els dissabtes 27 de maig i 3 de juny de 2023. Informació per als interessats: escolania@escolania.cat.

Francesc: el règim de Nicaragua «és una dictadura grollera»

«Amb molt respecte, no em queda res més que pensar en un desequilibri de la persona (Daniel Ortega) que dirigeix. Aquí tenim un bisbe pres, un home molt seriós, molt capaç. Va voler donar el seu testimoniatge i no va acceptar l'exili», assevera el papa Francesc referint-se a la condemna del bisbe Rolando Álvarez.

«És una cosa que està fora del que estem vivint, és com si fos portar aquí la dictadura comunista de 1917 o la hitleriana del 35... Són un tipus de dictadures grolleres», afirmà el Papa.

L'escalada de tensió entre el règim de Nicaragua i l'Església no ha deixat d'augmentar en els darrers dies. Daniel Ortega ha fet un pas més amb la decisió d'ordenar el tancament de

finitiu de la nunciatura i suspendre les relacions diplomàtiques. La nunciatura ha quedat sota la custòdia de la delegació diplomàtica italiana i els representants de la Santa Seu han hagut de fugir a Costa Rica. A més, Nicaragua ha tancat la seva ambaixada davant la Santa Seu i el cabdill sandinista ha qualificat la jerarquia eclesiàstica de «màfia».

El règim ha prohibit, a més, qualsevol viacrucis en totes les parròquies de Nicaragua i ha suspès totes les processons de Setmana Santa. I no solament això, Daniel Ortega ha ordenat la dissolució de Càritas Nicaragua i el tancament de dues universitats lligades a l'Església, la de Joan Pau II (Managua i quatre ciutats més) i la Universitat Cristiana Autònoma de Nicaragua.

El llibre

La granja de Francesc

Maria Virginia Solis Wahnish

Editorial Claret
82 pàgines
14,16 euros

Vivim el problema més greu al qual la humanitat s'ha enfrontat: la crisi climàtica. Són molts els factors que hi estan en joc: ecologia, energia, estils de vida i de consum, educació, valors socials, justícia, etc. Però, en uns temps on tot sembla fosc i pessimisme, hi ha una llum d'esperança que mai no s'apaga. Aquest llibre n'és una prova i un clar exemple; és el testimoni d'una persona que, després d'haver discernit sobre la seva vocació, posa la seva vida i el seu treball al servei del bé comú.

Maria Virginia, una emprenedora argentina de trenta-un anys, té una empresa que comercialitza herba mate. Inspirada per *Laudato si'* i el missatge del papa Francesc, juntament amb deu joves més, va crear l'empresa The Farm of Francesco, amb l'objectiu d'ajudar a combatre la desertificació del sòl.

Afrontar la realitat

Romà Casanova, bisbe de Vic

El Sant Pare en el missatge de Quaresma d'enguany ens fa una indicació per a aquest temps litúrgic: «No refugiar-se en una religiositat feta d'esdeveniments extraordinaris, d'experiències suggestives, per por d'afrontar la realitat, amb les seves fatigues quotidianes, les seves dificultats i les seves contradiccions.» Efectivament, si hi ha quelcom clar en l'autèntica vida cristiana és el principi de realitat. Ser deixeble de Crist no significa pas abocar-se a un món purament ideal i, per tant, irreal, sinó seguir Crist en la quotidianitat. Fins i tot el concepte de *fuga mundi*, que vol dir aïllar-se dels costums mundans i que s'aplica sobretot a la vida monàstica en el que aquesta comporta d'apartar-se del món, no cerca pas una vida tancada a la societat, sinó viure en profunditat el seguiment de Crist, per al bé de l'Església i del mateix món, al qual tots pertanyem. A qualsevol cristià, sigui quina sigui la seva vocació, se li demana de viure en el món però sense ser del món. La «mundanitat», que significa deixar-se portar pels criteris de moda i per les ideologies dominants que contradiuen l'Evangeli, no és pròpia del veritable deixeble de Crist.

El cristià no entén la seva relació amb Déu com una bombolla en què es refugia enfront dels problemes quotidians

La Quaresma és un temps propici per a endinsar-nos més i més en les conseqüències de ser deixebles de Crist en la nostra realitat. Recordem aquelles paraules de Jesús: *Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi* (Mc 8,35). La creu és el distintiu del cristià. No solament perquè ens acompanya en els nostres habitatges i llocs de treball, i fins i tot la portem penjada al coll, sinó que l'hem de fer nostra en la manera de viure i d'acarar

la realitat. Jesús convida els seus deixebles a prendre la creu de cada dia per a seguir-lo. Prendre la creu significa afrontar la nostra realitat amb els problemes que aquesta comporta, tant els personals, com els familiars, com els socials i eclesials. El cristià no entén la seva relació amb Déu com una bombolla en què es refugia enfront dels problemes quotidians, sinó com posar davant el Senyor i la seva Paraula la pròpia quotidianitat, amb tot el que inclou de joia i de tristesa, de gaudi i de dificultat. La trobada amb el Senyor ens dona, certament, la gràcia per a prendre la creu i seguir-lo, aportant caritat, perdó, servei, joia, esperança. Comptat i debatut, mai no hem de fugir de la realitat, ans afrontar-la amb la força de la creu de Jesucrist.

